

דף סד :

עין משפט א.

אה"ע סימן כא פעיף א

עיינ לעיל דף סב : עין משפט אות ד

עין משפט ב.

או"ח סימן שג פעיף יד

יד **יוצאת בחוטי שער בין שהם עשויים משערה או משער חברתה ואפילו משער בהמה, ובלבד שלא תצא זקנה בשל ילדה ולא ילדה בשל זקנה.**

עין משפט ג.

או"ח סימן שג פעיף טו

עיינ לעיל דף ס : עין משפט א

עין משפט ד.

או"ח סימן שג פעיף יד

עיינ לעיל עין משפט אות ב

עין משפט ה.

או"ח סימן שג פעיף יח

יה. **יא. כל שאסרו חכמים לצאת בו לר"ה אסור לצאת בו לחצר שאינה מעורבת^ז, חוץ מבקליעת שער שאחר שקלעה בתוך שערה מותרת לצאת בו.**

וי"א דכל שאסרו לצאת בו, אפי' להתקשט בו בבית אסור, וכ"ש לצאת בו אפי' לחצר מעורבת, חוץ מקליעת שער אחר שקלעה בתוך שערה.

וי"א דבכל מה שאסרו לצאת מותר לצאת בו לחצר אפי' אינה מעורבת.

והיום נשים שלנו נהגו לצאת^ח בכל התכשיטין^ט.

ז. שבת ס"ד וכרב, רי"ף ורמב"ם, והיינו לצאת בו מבית לחצר.

ח. כיון שאין המבואות רחבים ט"ז אמה, וגם אין ששים רבוא בוקעים בהם והרי הם כחצר שאינה מעורבת ומותר, כה"ח אות פ"ו.

ט. היינו גם באותם תכשיטין שאסרו שמא תשלוף אותם להראותם לחברתה, אבל תכשיטין שאסרו משום שמא יפלו או חשש טבילה או שמא ישחקו לה צריך לומר שסומכות על דברי המקילין, וכל הדברים שאסור לצאת מן התורה משום שהם משא גמור אסור לצאת בהם לר"ה, ואפי' לכרמלית כ"כ ר"ז, כה"ח אות פ"ז.

את הספרים "דף היומי עין משפט על הדף" ו"מנחת אשר", של הרב מ. אלחדר שליט"א אב"ד בירושלים מעוטרים בהסכמותיהם של גדולי ישראל, ניתן להשיג בהוצאת "כתרים" בטלפון 02-5712225 או 0584150477 email: minchat.aaa@gmail.com

וי"א דמן הדין אסורות אלא כיון שלא ישמעו לנו מוטב שיהיו שוגגות ואל יהיו מזידות.

וי"א שנוהגות ע"פ הסברא שלא אסרו לצאת בתכשיטין לחצר שאינה מעורבת, והיום שאין לנו ר"ה גמור^י כל ר"ה שלנו ככרמלית ודינו כחצר שאינה מעורבת ומותר.

הגה: וי"א עוד טעם להתיר כיון שהיום שכיחים תכשיטים ויוצאין בהם אף בחול^ב, אין החשש שמא תוציא התכשיט להראות לחברתה, שרק בימיהם שלא היו רגילין לצאת בהם רק בשבת חששו לדבר זה.

ית. יב. טבעת שיש עליה חותם לאשה, וכן שאין עליה חותם לאיש שחייב על זה חטאת, אף בכרמלית^ל אסור לצאת בה.

וה"ה כל דבר שאמרו בו חז"ל חייב חטאת אסור לצאת לחצר שאינה מעורבת.

וי"א דבזמן הזה שנהגו האנשים לצאת בטבעת שאין עליה חותם^מ הרי זה ג"כ כתכשיט ומותר.

ולפ"ז אפשר כיון שנהגו עכשיו הנשים לצאת בטבעת שיש עליה חותם הרי הוא להן כתכשיט ומותר^נ.

ית. יג. מ"מ צריך להזהיר הנשים שלא תצאנה אלא במחטים שהן צריכות להעמיד בהן קשריהן, ולא יותר^ו ובזה שאין להן תועלת ישמעו

י. ויעיין בכה"ח אות פ"ח בדעת מר"ן השו"ע אם יש לנו ר"ה היום, וע"פ מה שכתב בס"י שמ"ה סעיף ז' בסתמא דיש לנו בזה"ז ר"ה א"כ יש לזהר גם בכרמלית שהיא חמורה יותר מחצר שאינה מעורבת.

כ. ודעת מר"ן להחמיר, כה"ח אות פ"ט.

ל. וה"ה לחצר שאינה מעורבת אסור, הגר"א.

מ. כל זה ל"א דס"ל דר"ה שלנו דינו כחצר שאינה מעורבת, אבל לדידן דלא סבירא לן הכי ודאי אסורים גם לאיש אע"פ שאין בו חשש שמא ישלוף אותם להראותם, משום דלא פלוג בין איש לאשה. כה"ח אות צ"א.

נ. גם זה רק לדעת הי"א דאין לנו ר"ה ודינו כחצר שאינה מעורבת, אבל לדידן אסור, כה"ח אות צ"ג.

ס. היינו שלא יהיה יותר מכדי הצורך.

לנו.

עין משפט ו. יו"ד סימן קצה סעיף ט

ט. י. בקושי התירו לה להתקשט בימי טומאתה ^ע, כדי שלא תתגנה על בעלה.

עין משפט ז. יו"ד סימן קצה סעיף א

א. א. חייב אדם לפרוש ^פ מאשתו בימי טומאתה, עד שתספור ותטבול.

הגה: אפי' שהתה זמן ארוך ולא טבלה, תמיד היא בנדתה עד שתטבול ^צ.

א. ב. לא יקל ראש עמה בימי טומאתה, ולא ישחוק עמה שמא ירגיל לעבירה ^ק, אבל מותר להתייחד ^ר איתה, כיון שבא עליה פעם אחת לא תקיף עליו יצרו.

ע. מברייתא בשבת ס"ד ע"ב, ובאבות דרבי נתן פ"ב אמרו כל המנוולת עצמה בימי נדתה, רוח חכמים נוחה הימנה.

פ. מתוס' שבת י"ג והרא"ש בפ"ה כתובות, וכ"כ הרשב"א, וכן הרמב"ם בפ"א מהלכות א"ב, משבת ס"ד ע"ב, בנדתה תהיה עד שתבא במים.

הנהנה מאחת העריות בקירוב בשר, או שבא עליה דרך אברים, או חבק ונשק הרי זה לוקה מן התורה, וזוהי דעת הרמב"ם בפ' כ"א מאיסורי ביאה הלכה א', והרא"ה והר"ן, אבל דעת הרמב"ן ועוד, דאין בזה אלא איסור מדרבנן, והשו"ע בסי' כ' סעיף א' באבן העזר פסק כדעת הרמב"ם, והב"י כתב כאן דאין נגיעה שאינה דרך חיבה אסורה מן התורה, וכך פסק הבית שמואל באבן העזר שם ס"ק א', אבל הש"ך בס"ק כ' חולק וס"ל דרק נגיעה של חיבה אסורה, וכ"כ הנו"ב ועוד, וע"ז סמכו המקילין לא לדחות אשה שבאה לנשק ידי החכם או זקן ובפרט כשיש בגד מפסיק על היד. וכתב ה"ה שם דהרמב"ם מודה שבאיסור חייבי לאוין גרידא איסור קירבה מדרבנן ע"ש, ועיין בבן איש חי פ' צו סעיף ל"ו, ע"כ.

צ. וגם בזמן ליבונה כל דין נדה יש לה. ש"ך ס"ק א'.

ק. רמב"ם שם פ' כ"א.

ואסור להריח בבשמים שלה אע"פ שהסירתם מעליה, כ"כ בפ"ת ס"ק א'. ובבן איש חי פ' צו סעיף כ"ה, והברכי יוסף באו"ח סי' רי"ז.

ר. מסקנת בגמ' כתובות דף ד' ע"א.